

plnou vrásek, ale kočička mne milovaly tak, jako mne milovaly rády dívky, když jsem býval mlád, byl jsem pro ty moje kočičky všim, byl jsem jejich otcem a milencem. Nejvíc mne ale měla ráda ta kočička s bílými fusa-
klíčkami a bílou náprsenkou, Svarcava.

Kdykoliv jsem se na ni podíval, zjiňla, zpo-
korněla a musel jsem ji vzít na ruku a ona
na chvíli omdlela z přivalu citu, který prou-
dil ze mně do ní a nazpátek z ní do mne,
tehdy jsem se zajíkal tím štěstím. Ta jitra,
když pět koťat si vlezlo za námi do postele,
to bylo naše rodinné štěstí, ta koťata to byly
naše děti. Avšak každé to ráno, když se ko-
ťata vyhřála, když jim otrnulo z chladu noci,
zničehonic začala ve skupinách a všechny
dohromady zápasit, přepadat se, uměla se
houpat na záclonách, béhala a lítala sem
a tam, neustále se ozývaly rány hlaviček do
skříně a do židlí, ta koťata půl hodiny řádí-
vala kuchyni, strhala z židlí naše šaty a prá-
dlo, z kuchyně přinášela uťěrky, roztahala
a rvala se se sřevíci a bačkorami, vlítla pod
peřinu a tam ve tmě zápasila, svíjela se do
kotoulů, ze stolu ta koťata shodila všechno,
co tam bylo ... Tak půl hodiny trvávala ta
měšge štunde, nakonec koťata dýchala tak,
že vyplazovala jazyčky, aby nakonec padla
vyčerpáním na zelený koberec, ulehala ta

upravovalo, čistila si navzájem kožíšky pod
krkem a na hlavách. A pak zase usínala,
sladce vzdychala ... Tento rituál měšge
štunde se opakoval každý den. Jen když z-
venku začalo pršet a bylo chladno, když za-
čal padat sálh, když z odrostlých koťat se
stali kocouři a kočky, tak když jsem ráno
otevřel dveře, tak se nejdřív všechny ty koč-
ky přišly ohřát, přišly vypít mlíko, když při-
cházel mrazy, tak se tiskly ke kamnům,
nastavovaly svoje hlavičky, nahrávaly si ty
kočičí hlavy, až se z nich kouřilo. Ten zimní
čas všechny ty kočky zvázněly, trnuly, co
kdybych nepřijel? Spávaly na terase, tam
pod besídkou v seně, tam z prvního patra se
dívaly na cestu lesem, která vedla od silnice,
když jsem přijížděl autobusem, a brouzdal
jsem se sněhem, viděl jsem z jistého úhlu
cesty na terasu, na otevřený obdélník pod
podlahou besídky, kde se zvedly kočičí ouš-
ka a pak vyběhly kočky, viděl jsem jejich
nožky, jak sbíhají po dřevěných schodech,
jak mi běží vstříc, jak se kolem mne lísa-
jí ... Vždycky jsem bral jedno po druhém do
náruče a líbal jsem je pod krčky, a ony se ke
mně tiskly, když jsem je tak potěšil, že jsem
na ně nezapomněl, odemkl jsem na chodbu,
tam byla zamrzlá voda v kbelíku, odemkl
jsem do pokojičku a zvírátko se nadržala za